

dog ogsaa forvirrer Sammenligningen med tidligere Aar, er, at man fra Jernbaneudgifterne har horiført den Goldgodtgjørelse, som tidligere stedsse har staaet opført sammen med de øvrige Udgifter til Jernbanerne, og at denne nu findes forlods afdraget under Tolden. Det er, som man ser, ikke ganske ringe Beløb, der her er Tale om, nemlig en Sum af 130,000 Rd. Forandringen har en temmelig stor Betydning just nu med Hensyn til den Sondring, som er bleven foretagen, idet nemlig den virkelige Balance nu bliver flattere med dette Beløb. Var denne Sum nemlig bleven staaende, som den tidligere stod, vilde Jernbaneudgifterne have været 130,000 Rd. større, og som Folge deraf vilde Goldindtægten ogsaa have været 130,000 Rd. større. Da vi nu have sondret og have sat Jernbaneudgifterne — efter enkelte Medlemmers Mening fuldkommen rigtigt — hen paa et andet Sted i Budgettet og betragtet dem som en ren Formueomsætning, ere disse 130,000 Rd., hvormed Jernbaneudgifterne ere formindskede, gaaede ud af det virkelige Budget, medens derimod den tilsvarende Formindskelse af Goldindtægterne findes paa samme. Sammenlignet med tidligere Aar giver det en Formindskelse i den aarlige Balance i dennes Diskfavor af 130,000 Rd. Det er dog vigtigt for Sammenstillingen at holde sig for Die, at en saadan Forandring er foregaaet. — Der kunde være en hel Del andre saadanne Poster, som man kunde opholde sig ved, men jeg skal ikke dvæle længere ved dette. Jeg kan dog endnu ikke undlade at bemærke, at det ogsaa er en principmæssig Feil, naar under Statsgjælden hele det Beløb, der betales for at dække Enkeltsens Underbalance, betragtes som en blot Forrentning. Tidligere var det ganske ligegyldigt, hvorledes det stod, da vi nemlig paa vort Statsgjælsbudget havde blandet Forrentning og Kapitalafdrag sammen under samme Paragraf; saa var det ligegyldigt, om en saadan Post blev opløst paa rette Maade i sine Bestanddele; men vil man nu sondre skarpt mellem, hvad der maa siges at være Forrentning af den en Gang paadragne Gjæld, og hvad der er Amortisation eller Afdrag paa den, saa kan man paa ingen Maade betragte dette som et simpelt Rentebeløb. Det er jo

ganske indlysende, at en vis Del deraf — ubestemmelig for mig og vistnok ogsaa for den ærede Finansminister, idet det jo vilde fordre en meget uoverskuelig og meget brydsom Beregning at komme til et Resultat, der dog altid maatte blive kalkulatorisk — maa betragtes som Rente af den Gjæld, Staten har paataget sig til Enkeltsens, og at en anden Del af Summen maa betragtes som en Amortisation af Gjælden, saaledes at i Tidernes Løb hele Gjælden derved vil forvinde; thi hvis den hele Sum blot var Forrentning, saa vilde det jo være i det Uendelige. Deraf, at Summen bringes ned til noget Mindre og Mindre, ser man jo, at en Del af Beløbet er en virkelig Amortisation. — En anden Sum, som tilsyneladende tjener til at forege vore Indtægter, er den Sum, der er opført til Dækning af Godtgjørelse for Postfrihedens Ophævelse. Denne Udgift skalde jo efter det Princip, der er gjort gjældende ved at opføre Godtgjørelsen for Told i Anledning af Jernbaneanlæg under Tolden selv og der forlods fradrage den, være opført under Postintraderne, og paa lignende Maade forlods være fradragen disse. Ved derimod at sætte denne Sum op i en anden Paragraf, har man opnaaet, at Postintraderne have faaet et meget hyggeligere Udseende og tilsyneladende ere komne til at give et saa meget større Beløb som Indtægt. Her er et af de Punkter, hvor jeg tror, at det for Mange vilde være meget veiledende, naar den Postering var bleven gennemført, som man kalder Nettopostering, saa at man altsaa virkelig havde set opført under Postvæsenet de Udgifter, der paahvile samme. Nu, ville vi lægge Mærke til, ere disse Udgifter spredte paa forskjellige Steder. Postfriheden, som medfører en Udgift af 60,000 Rd., altsaa et ikke aldeles ringe Beløb, Udgifterne til Generaldirektoratet, til Revisionen og Decisionen af Postvæsenets Regnskaber staa opførte under Finansministeriet. Tager man nu alle disse Beløb, inklusive det Beløb, jeg nys omtalte, til Anlæg af nye Telegraflinier, og opfører dem paa Postvæsenets Budget og saa derhos holder in monte, at et ikke ubetydeligt Beløb i Pensionsparagrafen hidrører fra Pensioner til afledigede Postembedsmænd, saa vil man